

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 30

гр. Свиленград, 13.02.2023 г.

**РАЙОНЕН СЪД – СВИЛЕНГРАД, ПЪРВИ НАКАЗАТЕЛЕН
СЪСТАВ**, в закрито заседание на тринадесети февруари през две хиляди
двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Кремена Т. Стамболиева Байнова

като разгледа докладваното от Кремена Т. Стамболиева Байнова Частно
наказателно дело № 20235620200065 по описа за 2023 година

, за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 243, ал. 5 от НПК.

Настоящото производство пред Районен съд – Свиленград е образувано
по Жалба на адвокат Иван Джелепов (с Пълномощно, приложено към
Жалбата) – процесуален представител на Д. И. К. с ЕГН ***** от град
*****, със съдебен адрес: *****, чрез адвокат Иван Джелепов,
срещу Постановление на Милена Славова – Прокурор при Районна
прокуратура – Хасково, Териториално отделение - Свиленград от дата
19.01.2023 година по Досъдебно производство (ДП) № 40/2022 година по
описа на РУ – Свиленград, представляващо прокурорска преписка с вх.№
532/2022 година по описа на Районна прокуратура – Хасково, с което е
прекратено наказателно производство.

В Жалбата се сочи, че Постановлението е незаконосъобразно и
неправилно – не било извършено пълно и задълбочено разследване на
инкриминираната престъпна дейност досежно разкриването на всички лица,
които са съпричастни към тази дейност. Иска се същото да бъде отменено
и делото върнато със задължителни указания относно прилагането на закона .
Не се представят доказателства.

*Съдът, след като прецени поотделно и в тяхната съвкупност
събраните по делото доказателства, установи следното от фактическа
страна:*

На основание чл. 212, ал. 2 от НПК с Протокол за разпит на свидетел от дата 05.02.2022 година е образувано ДП за престъпление по чл. 346, ал. 1от НК, а именно: за това, че за времето от 27.01.2022 година до 04.02.2022 година в град Свиленград, област Хасково, противозаконно отнел чуждо моторно превозно средство (МПС) - лек автомобил марка ***** с държавен регистрационен № ***** - собственост на Д. И. К. с ЕГН ***** от град Свиленград, област Хасково, без негово съгласие с намерение да го ползва.

По ДП са извършени множество процесуално-следствени действия – назначени са и са изготвени Комплексни психолого – психиатрична, ведно с Повторна такава (, назначена по искане на процесуалния представител на Б.) и Оценъчна експертизи, извършен е оглед на местопроизшествие и е изготвен Фотоалбум, разпитани са множество свидетели, приети са много документи и т.н. По ДП няма привлечено в процесуалното качеството на обвиняем лице/лица.

От наличните по делото доказателства се установи, че малолетните Г. Я. К., роден на ***** година и Л. Н. К., роден на ***** година са приятели, които в началото на 2022 година докато обикалят град Свиленград, област Хасково, забелязват множество паркирани на различни места автомобили, които видимо изглеждат, че не са в движение, поради което им хрумва идеята, че могат да ги продадат за скрап, представяйки ги, че са собственост на техни близки. За осъществяване на намисленото привличат пълнолетния Т. К. Б., който страда от епилепсия и е с умствена изостаналост - лека към умерена степен.

През месец януари 2022 година Г. К. намира автомобил, който има идея как да продаде. Касае се за лек автомобил марка ***** с държавен регистрационен № *****, собственост на жалбоподателя Д. И. К.. Автомобилът е паркиран на улица *****, пред дом № 54 и стои там от доста време, тъй като не е в движение, като ключовете му са вътре. К. се свързва по телефона със свидетеля С. А. И., за който знае, че изкупува стари автомобили за скрап и се уговоря с него да се видят и да се уговорят за цената за автомобила като го уведомява, че автомобилът е на баща му, който е в чужбина и желае да го продаде. На уговорената среща К. моли и Т. Б. да отиде с него, като му обяснява, че трябва да потвърди пред лицето, което ще

дойде да купи автомобила, че е негов по-голям брат. Б. се съгласява и заедно с К. се срещат със свидетеля И. на неустановена дата в края на месец януари 2022 година, като И. вижда автомобила, до който отиват заедно с К. и Б.. И. заявява на К., че няма да купи автомобила от него, тъй като е много малък, но К. го уверява, че автомобилът е на баща му, който е в чужбина и няма скоро да се връща. К. набира по мобилния си телефон неустановено по делото лице, което потвърждава, че е баща на К. и че автомобилът действително се продава. Удовлетворен от получената информация, И. и К. се договарят за цената, И. дава парите и товари автомобила на платформа и тръгва, като преди това сваля регистрационните табели и ги предава на К..

Няколко дни по-късно К. предлага на Т. Б. и Л. Г. да продадат и паркирания на улицата в близост до рибната борса в град Свиленград, област Хасково, товарен автомобил марка „Форд”, модел „Транзит”. За целта Г. К. отново се обажда на свидетеля И. и му предлага да купи още един стар автомобил, като се уговорят да се видят. На срещата присъстват К. и Б. и след като се договарят за цената, И. товари на платформа товарния автомобил. В този момент идва собственикът на товарния автомобил – свидетелят Ш. Г. Ш.. От И., свидетелят Ш. разбира, че К. му бил казал, че автомобилът е на баща му, който е в чужбина и който му поръчал да го продаде. Ш. заявява, че автомобилът е негов и на никого не го продава или не е разрешавал да се разпорежда с него. Чувайки това свидетелят И. разтоварва буса от платформата и си тръгва.

Г. К. и Л. Г. не се отказват от намерението си да продадат буса, но на друг човек, а именно: свидетеля К. В. П.. На уговорена среща на дат 05.02.2022 година отива Л. Г., тъй като Г. К. вече е познат наоколо, включително и на собственика на буса. Г. се придружава от Т. Б.. П. виждайки Л. Г. подхожда подозрително, тъй като той е дете и иска да говори с някой възрастен, при което момчето казва, че ще извика „брат си” и тръгва. Междувременно от съседен имот излиза жена, която обяснява на П., че деца за втори път се опитват да продадат буса, който не е техен. На място идва и собственика на буса – свидетелят Ш..

Видно от Заключението на вещите лица по назначената по делото Комплексна психиатрично-психологична експертиза, която е повторна такава, освидетелстваният Т. Б. страда от епилепсия - големи и малки припадъци; има

ограничена промяна на личността и е с умствена изостаналост – лека към умерена степен. Т. Б. не е бил в състояние да разбира свойството и значението на извършеното и да ръководи постъпките си, нито към датата на инкриминираното деяние, нито след това, а състоянието му е необратимо.

Видно от Заключението на вещото лице по назначената Оценъчна експертиза стойността на лек автомобил марка ***** е 1 000 лв.; а на товарен автомобил марка „Форд”, модел „Транзит” - 300 лв.

На 13.01.2023 година е изготвено Заключително мнение от Разследващ полицай при РУ - Свиленград и делото е изпратено в Районна прокуратура – Хасково, Териториално отделение - Свиленград с мнение воденото наказателно производство да бъде прекратено на основание чл. 243, ал. 1, т. 1 от НПК.

С обжалваното Постановление образуваното наказателно производство е прекратено.

Препис от Постановлението е изпратен на Д. И. К. и е надлежно получен от лично на дата 30.01.2023 година.

На 06.02.2023 година в Регистратурата на Районна прокуратура – Хасково, Териториално отделение - Свиленград под № 532 е одирана Жалба, подадена от адвокат Иван Джелепов срещу процесното Постановление за прекратяване на наказателно производство.

С Писмо № 532/2022г. от 06.02.2023 година ДП № 40/2022 година по описа на РУ - Свиленград, ведно с копие на Разписка за връчване на Д. И. К. са изпратени в Районен съд – Свиленград.

Образувано е настоящото производство.

*При така установената фактическа обстановка, Съдът в настоящия си състав достига до следните **правни изводи**:*

Жалбата е допустима – подадена е в срок, от надлежно легитимирано за това действие лице – надлежно упълномощен представител на пострадалото от престъплението по чл. 195, ал. 1, т. 5 и т. 12, вр.чл. 194, ал. 1, вр.чл. 26, ал. 1 от НК физическо лице, при наличие на правен интерес от обжалване и пред местно (по местоизвършване на твърдяното престъпление) и родово (по аргумент на чл. 35 от НПК) компетентния Районен съд.

Преценена по същество, Жалбата е неоснователна.

Постановлението за прекратяване на наказателното производство е правилно, поради следните съображения:

На преценка по смисъла на чл. 243, ал. 5 от НПК, подлежи правилността (обосноваността и законосъобразността) на извода на Прокурора. Съгласно разпоредбата на чл. 14, ал. 1

от НПК, регламентираща един основен принцип на наказателното производство, Съдът, Прокурорът и Разследващите органи вземат своите решения по вътрешно убеждение, основано на обективно, всестранно и пълно изследване на всички обстоятелства по делото, като се ръководят от закона.

Прокурорът упражнява законовите си правомощия, дадени му с разпоредбата на чл. 243, ал. 1 и ал. 2 от НПК, като изгражда изводите си въз основа на цялостен анализ на материалите по ДП. Съгласно нормата чл. 242, ал. 1 от НПК, след като получи делото Прокурорът прекратява, спира наказателното производство, внася Предложение за освобождаване от наказателна отговорност с налагане на административно наказание или Предложение за Споразумение за решаване на делото, или повдига обвинение с Обвинителен акт, ако са налице основанията за това. Преди да прекрати наказателното производство, Прокурорът е длъжен да извърши проверка дали са събрани доказателствата, необходими за разкриване на обективната истина и с оглед на тяхната преценка да провери дали извършеното деяние съставлява престъпление и от кое лице е извършено престъплението. Съдебният контрол върху Прокурорското постановление, както вече бе посочено по-горе в настоящото изложение, е въведен от закона по отношение на неговата процесуална и материална законосъобразност, като Съдът не може да действа като орган на разследването. И това е така, тъй като в процесуалния закон изрично са определени разследващите органи, които могат да събират доказателства на ДП. Съдът не е надлежен разследващ орган в това производство. Затова, при съдебния контрол върху Постановлението на Прокурора за прекратяване на наказателното производство, могат да бъдат съобразявани само тези доказателствени материали, които са били събрани до завършване на разследването. Отделно от това, следва да се има предвид, че съгласно чл. 127 от Конституцията на Република България, в изключително правомощие на Прокуратурата е дали да започне наказателно преследване, срещу кое лице и за какво престъпление.

В контекста на горното настоящият Съдебен състав, след като прецени в цялост събрания доказателствен материал намери, че Г. Я. К. и Л. Н. К. не могат да бъдат годен субект на престъпление, тъй като към момента на извършване на деянието са били малолетни и по смисъла на чл. 32, ал. 1 от НК наказателнонеотговорни.

Т. Б. също не следва да носи наказателна отговорност, тъй като към момента на извършване на деянието е бил невменяем и по смисъла на чл. 33, ал. 1 от НК наказателнонеотговорен, т.е. също не може да бъде годен субект на престъпление. Дефиницията за невменяемост се съдържа в нормата на чл. 33, ал. 1 НК. Съгласно нея не е наказателноотговорно лицето, което действа в състояние на невменяемост – когато поради умствена недоразвитост или продължително или краткотрайно разстройство на съзнанието не е могло да разбира свойството или значението на извършеното или да ръководи постъпките си. Видно от приетата Комплексна психиатрично-психологична експертиза състоянието на невменяемост при Б. е налично към датата на деянието. В състояние на невменяемост Б. не е бил способен да формира вина, поради което този признак от субективната страна на престъпното деяние по смисъла на легалната дефиниция на чл. 9, ал. 1 от НК не е бил налице. Деянието не е извършено виновно, поради което не съставлява престъпление по смисъла на чл. 24, ал. 1, т. 1 от НПК. Т.е. състоянието на невменяемост на Б. към датата на деянието е въведено от законодателя като основание за прекратяване на вече образувано наказателно производство, както е в настоящия случай. В този ред на мисли следва да се посочи, че Съдът кредитира Повторната комплексна психиатрично-психологична експертиза, тъй като е в съответствие с представените допълнително документи, които не са били налични по делото към датата на изготвяне на първоначалната експертиза.

Предвид изложено Съдът не споделя довода на адвокат Желепов за съпричастност на свидетеля И. под някаква форма в престъпната дейност, тъй като той е бил въведен в заблуждение от малолетния К. както относно собствеността на лекия автомобил, така и по отношение на факта за разпореждането му. Напълно логично и издържано от човешка гледна точка е обстоятелството бащата да работи в чужбина и да се наложи негов автомобил

да бъде продаден за скрап. За тези обстоятелства И. е информиран при проведения разговор по телефона с неустановено по делото лице, но И. е останал с впечатлението, че това е бащата на момчето и за него не са възникнали никакви съмнения в тази насока. Това негово заблуждение е налично още от самото начало на контакт между К. и И., тъй като още преди срещата им в телефонен разговор К. е изложил пред И. същата фактическа обстановка – че баща му е в чужбина и желае да бъде продаден автомобила му. В подкрепа на изложеното е и фактът, че контактният ключ на автомобила е бил на таблото, както и фактът, че по автомобила е нямало следи от взлом, счупени стъкла и т.н., което вече окончателно е убедило И. в „истинността“ на версията на малолетния К.. Фактът, че същото момче му предлага да закупи за скрап друг автомобил, също от логична и човешка гледна точка не би могло да породи в него никакви съмнения, тъй като е нормално и не поражда съмнение обстоятелството един човек да има повече моторни превозни средства. Едва с появата на собственика Ш., И. разбира, че нещата не са такива, каквито ги представя малолетният К.. Ако действително И. беше съпричастен към обсъжданата престъпна дейност, то нямаше да се наложи товарният автомобил да се продава на свидетеля П., а И. заедно с малолетните щеше да се върне на по-късен етап и да вземат автомобила. За И. не е възникнало съмнение по отношение на втория автомобил - товарния, тъй като за евентуалната му продажба е бил информиран още когато е товарил първия автомобил – лекия. Ето защо според настоящия Съдебен състав не може да се счете, че е налице съпричастност на И. към коментираното престъпно деяние.

Предвид изложеното, Съдът намира, че Постановлението на Районна прокуратура – Хасково, Териториално отделение - Свиленград е законосъобразно и обосновано, поради което следва да бъде потвърдено.

Водим от горните мотиви и на основание чл. 243, ал. 6, т. 1 от НПК, Съдът в настоящия си състав

ОПРЕДЕЛИ:

ПОТВЪРЖДАВА като законосъобразно и обосновано Постановление на Милена Славова – Прокурор при Районна прокуратура – Хасково, Териториално отделение - Свиленград от дата 19.01.2023 година, с което на основание чл. 243, ал. 1, т. 1 от НПК, е прекратено наказателното

производство по ДП № 40/2022 година по описа на РУ - Свиленград.

Определението подлежи на обжалване и протест пред Окръжен съд - Хасково по реда на чл. 243, ал. 7 от НПК в седемдневен срок от съобщаването му на пострадалото лице и на Районна прокуратура – Хасково, Териториално отделение - Свиленград.

Съдебните книжа, касаещи пострадалото лице да се изпратят на съдебния му адрес, посочен в Жалбата.

След влизане в сила на настоящото Определение – заверен препис от него, ведно с ДП, да се изпрати на Районна прокуратура - Хасково, Териториално отделение - Свиленград.

Съдия при Районен съд – Свиленград: _____